

## על קרקעית התודעה

כמו להישאר

"חדוות הבשר בינות לבגדים הפתוחים למחצה"  
קונסטנדינוס קוואפיס

א.

הייתי בת עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם,  
רְחוּקָה מְכַל מַה שֶּׁקָּרָאתִי לוֹ בַּיִת,  
בְּיָמִים מוֹעֲטִים וְדִהוּיִים  
שֶׁל מְרִץ הִלַּכְתִּי אֵלָיָהּ,  
אֶל הַמַּסְתּוֹר,  
אֶל דֹּלֶת עֵץ קִטְנָה, מְחֻרָצֶת,  
חֲלוֹן קֶטֶן שֶׁפָּנָה לְרֹחוֹב,  
אֶל הָאוֹר הַמְּכַחֵיל שֶׁל עֲרָבִים.

אוֹשֶׁת אִשָּׁה מֵאַחֲוָרֵי פְּרָגוֹד –  
מְלַצְרִית מְבִית הַקֶּפֶה הַסְּמוּיָהּ,  
(גַּם אֶתָּה הָיָה לָךְ רוֹמָן,  
אֲבָל אוֹתָהּ שָׁעָה הָיָא לֹא עֲנִינָה אוֹתִי,  
וְלֹא אִשְׁתָּךְ שֶׁלֹּא יָדַעְתִּי  
עָלֶיהָ דָּבָר מִלְּבַד יָדִיעַת

הָעוֹר שֶׁל חֲזֶה הָעִירֹם, הַפְּתוּחַ,  
וּסְבָךְ שֶׁעֲרוֹתָיו שִׁדְּדָהּ, צִחֲקָנִי  
מִתַּחַת לַהֵט יָדִי  
וּמַעַל פְּעֻמוֹן הַלֵּב).

עָרְסוֹל מִהִיר וְגוֹפִי נָמַס,  
עָרְפְּלִי, אֶל עָרֶשׂ יָדַיִם גְּדוֹלוֹת,  
הַבָּאוֹת אֶל הַבֶּשֶׁר הַזֵּמֵנִי  
כְּמוֹ אֶל אֶהְבָּה גְּדוֹלָה,  
כְּמוֹ לְהִשָּׁאֵר.

## ב.

למַחֲרַת, בַּמֶּסְתֹּר הַכְּמוּס  
דָּהָר מַעֲלִינוּ מְאֹרֶר תִּקְרָה.  
מֵאֲחֹרֵי נֹתֵר הַחֲלוֹן פְּתוּחַ  
לְכָל רוּחַשׁ וּבָא.

שְׂרוּעָה עַל גְּבִי, הַקִּשְׁתִּי אֶת צִוְּאֵרִי לַתְּכוּל הָאִי־נְסוּפִי  
וּלְבִדִּי הָעֵץ שֶׁנָּעוּ בְּמַעֲגָלִים.  
לְקוֹל מְצֻמוּצֵי צִפְרִים וּשְׁפָתִים  
חֲצָה פֶּרֶפֶר קָטָן אֶת הַמְּסַגֶּרֶת.

שְׁתִּי תְנוּעוֹת גּוֹף, וּפְנִיךָ שְׁטוּפִי תִשׁוּקָה  
עֵטוֹ אֶל הַנִּסְתָּר.  
עֲלִים יִרְקִים צְעִירִים נָעוּ כְּלִשׁוֹנוֹת זְעִירוֹת.  
נִרְעַדְתִּי עוֹד, כְּמוֹתָם.

אַחֵר כֶּךָ שְׁמֵשׁ גְּדוֹלָה פֶּשֶׁטָה בְּגוּפִי.  
אַחֵר כֶּךָ, פְּנִיךָ רַכִּים,  
טְרוּפִים, בָּאוּ לְשִׁקֵּט  
עַל בִּטְנִי.

## עיניך

לִצְאָת מַעֲנֵשׁ לְקֹדֶשׁ,  
לְקֹדֶשׁ שֶׁל תִּכּוֹל עֵינֶיךָ,  
לִצְאָת מִן הָעֶנֶשׁ בְּהִלֵּכָה,  
בְּהִלֵּכָה מְהִירָה לִצְאָת.

בְּתִכּוֹל עֵינֶיךָ זִיו נִכְמָר  
בְּתִכּוֹל עֵינֶיךָ פְּלִיאָה  
מִן הַמַּחֲשָׁפִים לִצְאָת,  
מִהַחֲלוּם הַחוּזָר לִלְהֵ-לִילָה.

מִבְּעַד הַהֲגָנוֹת הַמְחַלְלוֹת  
לִלְהֵ-לִילָה תִּכּוֹל עֵינֶיךָ  
עוֹלָה מִן הַמַּחֲשָׁפִים,  
וּתִכּוֹל עֵינֶיךָ – פְּלִיאָה.

## המבט

"הקשבתי להמיה הכחולה של הלא מודע שלך"

חדוה הרכבי

דוֹקָא עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהַיּוֹם מִתְקַמֵּט לְכַדּוֹר נִיר,  
מְגִיחוֹת מְכַל הַפְּנוֹת הַחַיּוֹת הַכְּחָלוֹת שֶׁל הַשֶּׁקֶט.  
בְּבֶר אֲמַרְתִּי לָךְ פַּעַם, זֶה הָיָה כְּמוֹ לְטַפֵּס עַל קִבְיַת סָכָר.

יָמִים שְׁלָמִים הַמִּתְנַתִּי, חוֹלְפֹת כְּמוֹ צֵל בְּרָחוֹב,  
מִמְתִּינָה לְמַבֵּט, לְשִׁבְרִיר שֶׁל מַבֵּט,  
לֶחֶם הַמֵּתוּק שֶׁל הָעֵין,  
כְּשֶׁהִגִּיעַ הָיָה חַי וְחֹזֵק, וּבּוֹעֵט כְּמוֹ צִלִּיל שֶׁל עֵנָן  
הַמִּפְּה בְּכֻטָּנוֹ הַרְפָּה  
שֶׁל עֵנָן אַחֵר.

אַחֵר כֶּךָ חֲזֹר סוּף סוּף הַשֶּׁקֶט  
וְשׁוֹב יָמִים שְׁלָמִים שֶׁל הַמִּתְנָה  
הַתְּרַסְקוֹ עַל קַרְקָעִית הַתּוֹדָעָה.

אוֹלֵי עוֹד שְׁעוֹר בֵּלֵט? עוֹד הִלִּכָה? עוֹד שִׁיר?  
אֲנָשִׁים הַתְּחַלְפוּ בְּאֲנָשִׁים, נָזְלוּ מֵהַכֶּתֶלִּים,  
צָצוּ מִבֵּין הַסְּדָקִים כְּמוֹ חֲזוֹיוֹת,  
מִלְמוּלֵיהֶם הִגִּיחוּ שׁוֹב וְשׁוֹב, מְשׁוֹנְעִים  
לְהַפְּרָה, לְתוֹכְנָה, לְמַבֵּט,  
וּמָה בְּמַבֵּט, מָה?

לְצַד הַשֶּׁקֶט הַזֶּה, לְאַרְכוֹ, אֲנִי נִזְכָּרָת  
כְּשֶׁבֶטֶן הַחִיָּה נְעוּצָה בִּי כְּמוֹ לְבָה:  
הִיתָה אִיזוֹ צִפּוֹר בְּמַבֵּט שְׁלִי,  
צִפּוֹר זַעֲרוּרִית, עֲפִיפּוֹנִית.  
וְהִיא הִתְעַלְסָה אֵתִי בְּמַבֵּט שְׁלִי,  
בְּמִדְרוֹנוֹת הַפְּסוּפִים שֶׁל הָעֵין.